

Telegrafiens Betydning

Taler

Anton Martin Schweigaard

Sted

Stortinget

- 1 Da han hørte om Udsættelsesforslag, maatte han erklære, at han ikke var nogen Ynder af saadanne. At udsætte var ingen anbefalelsesværdig Maade; der maatte gjøres Fremgang. Denne Sag stod igjen siden forrige Gang; nu var Thinget visselig nødt til at lade den gaa. Havde man lagt formegen Vægt paa de store
- 5 Betænkkeligheder, som kunde være respektable nok, vilde man havt endnu mere tilbage. Det var da ikke værdt nu at være for bange. Naar det kom til Stykket, saa var der visselig ingen Skade skeet ved hvad der før var udført, men det var heller skeet Noget, hvorover Alle glædede sig. At forestille sig dette som noget saa stort, at man maatte tage Pusterum, var ikke at tage Proportionen rigtigt. Vi har
- 10 havt store Sager, som have været afgjorte strax, og skuer man tilbage, følte man stor Tilfredsstillelse.

- Her var ikke Tale om Jernveie o. desl., men kun om en Jerntraad - den var vistnok lang og tiltrængte stort Apparat, saa den kostede Penge - men fordi man
- 15 kunde indlemme disse Distrikter i det øvrige Land, var Sagen saa stor, at den ikke kunde opgives. Man maatte takke Forsynet for, at man med Midler, der vare overkommelige, kunde indlemme dem i vort Samfund og forbinde dem med hele Europa. Deres Bedrift var saadan, at den var af den yderste Vigtighed, og deres lokale Virksomhed havde en Tørst efter Telegrafien, som var
- 20 overordentlig. Bevilgningen var derfor særdeles paatrængende.

- Telegrafdirektøren havde paavist Telegrafiens Betydning for disse Fiskerier. Vi vide, at Havet deroppe indeholde store Rigdomme, men hidtil havde det af Mangel paa tidsmæssige Kommunikationsmidler afgivet et ringe Udbytte i
- 25 Forhold til dets Righoldighed; disse Distrikter vare lidet folkerige, men nu havde dette begyndt at rette sig; de havde begyndt at strække sine noget kolde Lemmer og det Største, der kunde udrettes for dem, var denne Telegrafledning. Man skulde haabe, at det vilde gaa i Erkjendelsen af at det var at gjøre det første Stød til deres Opkomst. Spurgte man om disse Distrikters Adgang til at faa dette

i Forhold til Statskassens Indtægter, vilde han sige, at Statskassens Spænsthed havde vist sig saa stor, at Intraderne jevnlig havde været høiere end paaregnet. Fiskeriernes og Skibsfartens Afkastning var uhyre og deres Fremgang havde i de senere Aar overgaaet alle Forventninger. Forbindelsen med disse Distrikter vilde
35 medføre, at Omsætningen af disses Produkter vilde lettes overordentlig, og det var sikkert, at Fisk og Sild kunde der skaffes der oppe.

Og for at tage en anden Side af Sagen, skulde Harald Haarfagers gamle Rige sammenknytted, maatte der gøres mere end hvad hidtil var skeet. Disse
40 Landsdeles Udvikling havde staaet stille; de havde manglet saa særdeles Kommunikationsmidler, og vi havde alt Erfaring for, hvad dette Forbindelsesmiddel for Tanken hjalp. Havde Telegrafen nogensinde havt en stor Triumf paa Erfaringens Veie, saa var det ved Fiskerierne; man talte saaledes om Telegrafsild. Han troede ikke, at der var nogen Bedrift, som ved Telegrafen
45 paa den umiddelbare Maade paavirkedes i den Grad som Fiskerierne. Der var visselig ikke nogen Klasse af Mennesker, som følte Telegrafens Betydning mere end selve Fiskerne. Den var et stort Bidrag til at aabne Øinene paa Folk.

50

Kilde

Storthingstidende 1865/66, s. 133-134

URI

55 <https://www.virksommeord.no/tale/telegrafiens-betydning>

60

65